

**ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/1081****z dnia 3 lipca 2015 r.****nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzących z Rosji**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej<sup>(1)</sup> („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 7 ust. 4,

po konsultacji z państwami członkowskimi,

a także mając na uwadze, co następuje:

**A. PROCEDURA****1. Wszczęcie postępowania**

- (1) W dniu 8 października 2014 r. Komisja Europejska („Komisja”) wszczęła dochodzenie antydumpingowe w odniesieniu do przywozu do Unii niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzących z Rosji („Rosja” lub „państwo, którego dotyczy postępowanie”). Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu postępowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*<sup>(2)</sup> („zawiadomienie o wszczęciu postępowania”).
- (2) Postępowanie wszczęto w następstwie skargi złożonej w dniu 25 sierpnia 2014 r. przez przedsiębiorstwa AFM Aluminiumfolie Merseburg GmbH, Alcomet AD, Eurofoil Luxembourg SA, Hydro Aluminium Rolled Products GmbH oraz Impol d.o.o. („skarżący”) w imieniu producentów reprezentujących ponad 25 % ogólnej unijnej produkcji folii aluminiowej. Skarga zawierała dowody *prima facie* wskazujące na przywóz wymienionego produktu po cenach dumpingowych i wynikającą z niego istotną szkodę, które uznano za wystarczające uzasadnienie wszczęcia dochodzenia.
- (3) Dnia 4 października 2014 r., w drodze zawiadomienia opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*<sup>(3)</sup>, Komisja ogłosiła wszczęcie przeglądu wygaśnięcia, zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 („rozporządzenie podstawowe”), ostatecznych środków antydumpingowych mających zastosowanie do przywozu niektórych rodzajów folii aluminiowej z Chińskiej Republiki Ludowej („Chiny”) i Brazylii.

**2. Zainteresowane strony**

- (4) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja wezwała wszystkie zainteresowane strony do zgłoszenia chęci udziału w dochodzeniu. Ponadto Komisja oficjalnie zawiadomiła skarżących, znanego producenta eksportującego oraz władze rosyjskie, znanych importerów, użytkowników i zainteresowane przedsiębiorstwa handlowe o wszczęciu dochodzenia oraz wezwała je do udziału.
- (5) Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia uwag na temat wszczęcia dochodzenia oraz możliwość złożenia wniosku o przesłuchanie przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach handlowych.
- (6) Zainteresowanym stronom umożliwiono także przedstawienie opinii na piśmie oraz złożenie wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Żadna z zainteresowanych stron nie wystąpiła z wnioskiem o przesłuchanie przed Komisją ani przed rzecznikiem praw stron w postępowaniach handlowych.

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51).

<sup>(2)</sup> Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzących z Rosji (Dz.U. C 354 z 8.10.2014, s. 14).

<sup>(3)</sup> Zawiadomienie o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia środków antydumpingowych stosowanych względem przywozu niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzących z Brazylii i Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. C 350 z 4.10.2014, s. 11).

### 3. Kontrola wyrywkowa

- (7) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja oznajmiła, że może dokonać doboru próby zainteresowanych stron zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.

#### *Dobór próby producentów eksportujących w Rosji*

- (8) Ze względu na fakt, że cała produkcja produktu objętego postępowaniem w Rosji jest dziełem jednej grupy przedsiębiorstw, grupy Rusal, w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania nie przewidziano doboru próby producentów eksportujących.

#### *Dobór próby producentów unijnych*

- (9) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja poinformowała, że dokonała wstępnego doboru próby producentów unijnych. Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego przy doborze próby Komisja opierała się na kryterium największej reprezentatywnej wielkości sprzedaży i produkcji. Próba obejmowała sześciu producentów unijnych i ich przedsiębiorstwa powiązane, jako że na początku dochodzenia wewnętrzna struktura grup nie była jasna, jeśli chodzi o funkcje produkcji i odsprzedaży produktu objętego postępowaniem. Produkcja producentów unijnych objętych próbą stanowiła ponad 70 % całkowitej produkcji unijnej. Komisja zwróciła się do zainteresowanych stron o przedstawienie opinii w sprawie wstępnie dobranej próby. W wyznaczonym terminie nie otrzymano żadnych uwag, w związku z czym próba tymczasowa została potwierdzona. Próbę uznaje się za reprezentatywną dla przemysłu unijnego.

#### *Dobór próby niepowiązanych importerów*

- (10) Aby podjąć decyzję, czy dobór próby jest konieczny, i ewentualnie dokonać odpowiedniego wyboru, Komisja zwróciła się do wszystkich niepowiązanych importerów o udzielenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (11) Na początkowym etapie skontaktowano się z czternastoma znanymi importerami/użytkownikami i poproszono ich o opisanie swojej działalności i, w stosownych przypadkach, wypełnienie formularza dotyczącego próby załączonego do zawiadomienia o wszczęciu postępowania.
- (12) Trzy przedsiębiorstwa wypełniły formularz. Były to jednak przedsiębiorstwa zajmujące się nawijaniem folii, tj. użytkownicy przemysłowi, którzy importowali produkt objęty postępowaniem i poddawali go dalszej obróbce, by go następnie odsprzedać. Nie zgłosili się żadni handlowcy. W związku z tym dobór próby nie był uzasadniony.
- (13) Na wezwanie odpowiedziały cztery inne przedsiębiorstwa, które zadeklarowały, że nie importowały z Rosji produktu objętego postępowaniem lub że są przedsiębiorstwami zajmującymi się nawijaniem folii. Wszystkim siedmiu przedsiębiorstwom, które się zgłosiły, przesłano kwestionariusz użytkownika.

#### *Odpowiedzi na kwestionariusz i współpraca*

- (14) Komisja przesłała kwestionariusze sześciu producentom unijnym objętym próbą i ich powiązanym przedsiębiorstwom, jednej grupie producentów eksportujących oraz siedmiu zidentyfikowanym użytkownikom w Unii.
- (15) Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu wpłynęły od wszystkich producentów unijnych objętych próbą, grupy producentów eksportujących (w skład której wchodziło dwóch producentów eksportujących, czterech powiązanych handlowców oraz ośmiu powiązanych dostawców surowców, z których wszyscy zlokalizowani są w Rosji, z wyjątkiem dwóch handlowców, zarejestrowanych w Jersey i Szwajcarii) oraz od czterech użytkowników. Na wniosek Komisji grupa Rusal przesłała w późniejszym okresie poprawione tabele do kwestionariusza.

#### *Wizyty weryfikacyjne*

- (16) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje uznane za niezbędne do celów wstępnego określenia dumpingu, wynikającej z niego szkody oraz interesu Unii.
- (17) Ze względu na fakt, iż jedno z przedsiębiorstw objętych próbą produkowało w okresie badanym małe ilości przeznaczone jedynie na użytek własny, uznano, że wizyta weryfikacyjna nie jest konieczna.

- (18) Wizyty weryfikacyjne na podstawie art. 16 rozporządzenia podstawowego odbyły się na terenie następujących przedsiębiorstw:

producenci unijni

- AFM Aluminiumfolie Merseburg GmbH, Merseburg, Niemcy
- Alcomet AD, Schumen, Bułgaria
- Eurofoil Luxemburg SA, Dudelange, Luksemburg oraz jego przedsiębiorstwo powiązane Eurofoil France SAS, Rugles, Francja
- Hydro Aluminium Slim S.p.a., Cisterna di Latina, Włochy
- Impol d.o.o., Maribor, Słowenia
- Symetal SA, Ateny, Grecja

użytkownicy

- Cofresco Frishhalteprodukte GmbH & Co KG, Minden, Niemcy
- CeDo Sp. z o.o., Kąty Wrocławskie, Polska
- Grupa Sphere, Paryż, Francja

producent eksportujący w Rosji

- grupa Rusal, w skład której wchodzi:
    - Ural Foil OJSC („Ural Foil”), obwód swierdłowski, Rosja
    - OJSC Rusal Sayanal („Sayanal”), okolice Chakasji, Rosja
- wraz z następującymi powiązanymi handlowcami oraz dostawcami surowców:
- Rusal Foil Ltd („RF”), obwód moskiewski, Rosja
  - United Company Rusal Trading House („Trading House”), obwód moskiewski, Rosja
  - Sayanogorsk Aluminium Smelter („SAZ”), okolice Chakasji, Rosja
  - Novokuznetsk Aluminium Smelter (NKAZ), obwód kemerowski, Rosja.

#### 4. Okres objęty dochodzeniem i okres badany

- (19) Dochodzenie w sprawie dumpingu i powstałej szkody dotyczyło okresu od dnia 1 października 2013 r. do dnia 30 września 2014 r. („okres objęty dochodzeniem”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody obejmowała okres od 2011 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

### B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

#### 5. Produkt objęty postępowaniem

- (20) Produktem objętym postępowaniem jest folia aluminiowa o grubości nie mniejszej niż 0,008 mm i nie większej niż 0,018 mm, bez podłoża, walcowana, ale nieobrobiona więcej, w rolkach o szerokości nieprzekraczającej 650 mm i o wadze ponad 10 kg („duże zwoje”), pochodząca z Rosji, obecnie objęta kodem CN ex 7607 11 19 (kod TARIC 7607 11 19 10) („produkt objęty postępowaniem”). Produkt objęty postępowaniem jest powszechnie nazywany folią aluminiową do użytku domowego („AHF”).

- (21) AHF produkowana jest z czystego aluminium, które najpierw odlewane jest w grube arkusze (o grubości kilku milimetrów, tj. do 1 000 razy grubszej od produktu objętego postępowaniem), a następnie walcowane kilkietapowo do pożądanej grubości. Po odwalcowaniu folia jest wyżarzana w procesie termicznym i ostatecznie formowana i zwijana w zwoje rolkowe (rolki).
- (22) Takie zwoje AHF są następnie przewijane na mniejsze rolki przez dalszych przetwórców zwanych przedsiębiorstwami zajmującymi się nawijaniem folii. Uzyskany produkt (tj. rolki dla konsumentów, które nie są produktem objętym postępowaniem) używane są do krótkoterminowego pakowania do różnych celów, głównie w gospodarstwie domowym, cateringu i sprzedaży detalicznej żywności i kwiatów.

#### 6. Produkt podobny

- (23) W ramach dochodzenia wykazano, że produkt objęty postępowaniem, produkt wytwarzany i sprzedawany na rynku rosyjskim, a także produkt wytwarzany i sprzedawany w Unii przez przemysł unijny mają te same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne oraz te same podstawowe zastosowania.
- (24) Komisja uznała zatem na tym etapie, że produkty te są produktami podobnymi w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

#### 7. Uwagi dotyczące zakresu definicji produktu

- (25) Jeden z importerów twierdził, że zakres definicji produktu powinien obejmować AHF o wadze 10 kg lub mniejszej (tzw. „rolki dla konsumentów”). Importer twierdził, że rolki dla konsumentów i duże zwoje nie różnią się pod względem właściwości fizycznych, chemicznych i technicznych. Importer twierdził ponadto, że nałożenie ceł antydumpingowych tylko na duże zwoje mogłoby spowodować wzrost eksportu z Rosji rolek dla konsumentów bez ceł antydumpingowych.
- (26) Właściwością fizyczną odróżniającą duże zwoje od rolek dla konsumentów jest waga. Ponadto odpowiada to kodowi CN. Co więcej, przemysł unijny zdefiniowany w motywie 53 produkuje tylko duże zwoje, a nie produkuje rolek dla konsumentów. Duże zwoje kupowane są oraz poddawane dalszej obróbce i zwijane w rolki dla konsumentów przez przedsiębiorstwa zajmujące się nawijaniem folii, które następnie odsprzedają produkt sprzedawcom detalicznym i użytkownikom końcowym. Duże zwoje i rolki dla konsumentów mają zatem różne właściwości fizyczne, nie są produkowane przez tych samych producentów, nie konkurują ze sobą ani nie są przedmiotem obrotu na tym samym rynku.
- (27) W związku z tym argument, że rolki dla konsumentów należy włączyć w zakres definicji produktu objętego niniejszym postępowaniem, został odrzucony.
- (28) Jeśli chodzi o wpływ ceł antydumpingowych nałożonych na duże zwoje na przemysł przetwórczy, kwestia ta została omówiona poniżej w motywach 151 do 163 dotyczących interesu Unii.

### C. DUMPING

#### 8. Wartość normalna

- (29) Komisja najpierw przeanalizowała, czy łączna wielkość sprzedaży krajowej w przypadku każdego producenta eksportującego jest reprezentatywna zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajową uznaje się za reprezentatywną, jeśli łączna wielkość sprzedaży krajowej produktu podobnego niezależnym klientom na rynku krajowym na jednego producenta eksportującego stanowi co najmniej 5 % łącznej wielkości sprzedaży eksportowej produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem.
- (30) Na tej podstawie uznano, że łączna wielkość sprzedaży w przypadku jednego producenta eksportującego nie jest reprezentatywna. Dla tego współpracującego producenta eksportującego, jako że produktu podobnego nie sprzedawano w reprezentatywnych ilościach na rynku krajowym, Komisja konstruowała wartość normalną zgodnie z art. 2 ust. 3 i 6 rozporządzenia podstawowego.

- (31) Wartość normalną dla tego współpracującego producenta eksportującego konstruowano poprzez dodanie do jego średniego kosztu produkcji produktu podobnego w okresie objętym dochodzeniem następujących elementów:
- a) średniej ważonej kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych ponoszonych przez współpracującego producenta eksportującego przy krajowej sprzedaży tych rodzajów produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym w okresie objętym dochodzeniem; oraz
  - b) średniej ważonej zysku osiąganego przez współpracującego producenta eksportującego z tytułu krajowej sprzedaży tych rodzajów produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym w okresie objętym dochodzeniem.
- (32) W przypadku innego producenta eksportującego stwierdzono, że jego łączna wielkość sprzedaży krajowej była reprezentatywna zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego (zob. motyw 29 powyżej).
- (33) Następnie Komisja określiła te rodzaje produktu sprzedawane na rynku krajowym, które były identyczne lub porównywalne z rodzajami produktów sprzedawanymi na wywóz do Unii. Komisja przeanalizowała, czy krajowa sprzedaż dokonywana przez tego innego współpracującego producenta eksportującego na rynku krajowym w przypadku każdego rodzaju produktu, który jest identyczny lub porównywalny z rodzajem produktu sprzedawanym na wywóz do Unii, była reprezentatywna zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajowa danego rodzaju produktu jest reprezentatywna, jeżeli całkowita wielkość sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu niezależnym klientom w okresie objętym dochodzeniem stanowi co najmniej 5 % całkowitej sprzedaży eksportowej identycznego lub porównywalnego rodzaju produktu do Unii. Komisja ustaliła, że 5 spośród 14 rodzajów eksportowanego produktu spełniało kryterium reprezentatywnej sprzedaży krajowej.
- (34) W przypadku gdy nie dokonano żadnej sprzedaży krajowej danego rodzaju produktu lub gdy wielkość sprzedaży krajowej danych rodzajów produktu była niewystarczająca, wartość normalną skonstruowano zgodnie z art. 2 ust. 3 i 6 rozporządzenia podstawowego, jak opisano w motywie 31 powyżej.
- (35) Następnie Komisja określiła w odniesieniu do każdego rodzaju produktu udział sprzedaży z zyskiem niezależnym klientom na rynku krajowym w okresie objętym dochodzeniem, by móc zdecydować, czy do obliczenia wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego należy zastosować rzeczywistą sprzedaż krajową.
- (36) Wartość normalna opiera się na rzeczywistej cenie krajowej każdego rodzaju produktu niezależnie od tego, czy sprzedaż ta jest dokonywana z zyskiem, jeżeli:
- a) wielkość sprzedaży danego rodzaju produktu, sprzedawanego po cenie sprzedaży netto równej lub wyższej od obliczonych kosztów produkcji, stanowiła ponad 80 % łącznej wielkości sprzedaży tego rodzaju produktu; oraz
  - b) średnia ważona cena sprzedaży tego rodzaju produktu jest równa jednostkowym kosztom produkcji lub od nich wyższa.
- (37) W tym przypadku wartość normalna jest średnią ważoną cen całej sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu w okresie objętym dochodzeniem.
- (38) Analiza sprzedaży krajowej wykazała, że ponad 90 % sprzedaży krajowej przynosiło zysk, a średnia ważona cena sprzedaży była wyższa od kosztów produkcji. W związku z tym, w przypadku pięciu rodzajów produktu spełniających kryterium reprezentatywnej sprzedaży krajowej, wartość normalną obliczono jako średnią ważoną cen sprzedaży krajowej w okresie objętym dochodzeniem.

## 9. Cena eksportowa

- (39) Współpracujący producenci eksportowi prowadzili wywóz do Unii za pośrednictwem powiązanego handlowca RTI Ltd. („RTI”) z siedzibą w Jersey. Handlowiec ten kupuje produkt objęty postępowaniem od producentów za pośrednictwem dwóch powiązanych przedstawicieli z siedzibą w Moskwie. Następnie odsprzedaje produkt objęty postępowaniem konsumentom końcowym, za pośrednictwem innego przedstawiciela z siedzibą w Szwajcarii. Wszyscy trzej powiązani przedstawiciele prowadzą sprzedaż w imieniu producentów lub powiązanego handlowca i są opłacani w drodze miesięcznych prowizji.

- (40) Zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego cenę eksportową ustalono na podstawie ceny odsprzedaży przywiezionego produktu pierwszemu niepowiązanemu klientowi w Unii. W tym przypadku dokonano dostosowań ceny w odniesieniu do wszystkich kosztów poniesionych między przywozem a odsprzedażą (tj. kosztów transportu i ubezpieczenia, kosztów kredytów, ceł i celnych opłat administracyjnych) oraz odnośnych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych ponoszonych przez handlowca, a także rozsądnej marży zysku.
- (41) W odniesieniu do kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych Komisja, na podstawie przedłożonych przez grupę Rusal danych dotyczących jej sprzedaży produktu objętego postępowaniem na rynek unijny, przyjęła odnośną kwotę rzeczywistych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych. Była to kwota, którą powiązany handlowiec już określił i przypisał do przywozu produktu objętego postępowaniem do Unii, zgodnie ze swoimi własnymi obliczeniami i zasadami przydziału. Komisja dopilnowała także, by nie doszło do podwójnego naliczenia kosztów i aby kwota ta nie obejmowała żadnych kosztów niezwiązanych z importem produktu objętego postępowaniem. W związku z tym kwota kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych, wykorzystana przez Komisję do konstruowania wiarygodnej ceny eksportowej, ściśle odnosiła się do kosztów poniesionych między przywozem a odsprzedażą produktu objętego postępowaniem do Unii, zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego.
- (42) Jeśli chodzi o zysk, zysk osiągniany przez powiązanego handlowca uznany został za niewiarygodny ze względu na powiązanie z producentami eksportującymi, jako że sama cena obowiązująca między nimi nie była wiarygodna. Ze względu na fakt iż w ramach przedmiotowego dochodzenia nie otrzymano informacji od niezależnych importerów, zastosowano rozsądną marżę zysku w wysokości 2 %, wykorzystaną w poprzednim dochodzeniu dotyczącym tego samego produktu <sup>(1)</sup>.
- (43) Jeśli chodzi o wspomniane odliczenia kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku, grupa Rusal utrzymywała, że powiązanego handlowca (RTI) należy traktować jak wewnętrzny dział ds. eksportu przynależny do grupy producentów eksportujących ponieważ działają one wszystkie jak jeden podmiot gospodarczy mimo iż są odrębnymi osobami prawnymi. W związku z tym grupa Rusal twierdziła, że w przypadku RTI nie należy dokonywać odliczeń kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku.
- (44) Jednakże uznaje się, że jeżeli istnieje powiązanie pomiędzy producentem eksportującym a importerem lub osobą trzecią, cena eksportowa uważana jest za niewiarygodną i zachodzi konieczność skonstruowania ceny wiarygodnej. Jeśli chodzi o konstruowanie wiarygodnej ceny eksportowej art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego wyraźnie nakazuje dostosowania w odniesieniu do wszystkich kosztów poniesionych między przywozem a odsprzedażą oraz w odniesieniu do osiągniętych zysków. Koszty te obejmują koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne. Przesłanką i celem dostosowań jest właśnie uwiarygodnienie ceny eksportowej. W związku z tym powyższy argument musiał zostać odrzucony.

## 10. Porównanie

- (45) Komisja porównała wartość normalną z ceną eksportową dwóch współpracujących producentów eksportujących na podstawie ceny *ex-works*.
- (46) W przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia obiektywnego porównania Komisja dostosowała wartość normalną lub cenę eksportową, uwzględniając różnice mające wpływ na ceny i ich porównywalność, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego.
- (47) Jeśli chodzi o ceny eksportowe, dostosowań dokonano w odniesieniu do transportu, ubezpieczenia, przeładunku, pakowania, ceł eksportowych oraz prowizji. Jeśli chodzi o ceny krajowe, dostosowań dokonano w odniesieniu do kosztów transportu krajowego, pakowania, kosztów kredytu, przeładunku oraz prowizji.

## 11. Margines dumpingu

- (48) W przypadku dwóch współpracujących producentów eksportujących Komisja porównała średnią ważoną wartość normalną każdego rodzaju produktu podobnego ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiedniego typu produktu objętego postępowaniem, na podstawie ceny *ex-works*, zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego.

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 94 z 8.4.2009, s. 17, motywy 72 i 80.

- (49) Jako że owi producenci współpracujący są ze sobą powiązani, ustalono jeden margines dumpingu dla obu tych przedsiębiorstw na podstawie średniej ważonej marginesów dumpingu każdego z nich.
- (50) Na tej podstawie wyliczono następujący tymczasowy średni ważony margines dumpingu, wyrażony jako wartość procentowa ceny CIF (ceny kosztu, ubezpieczenia i frachtu) na granicy Unii przed ocleniem:

Przedsiębiorstwo	Tymczasowy margines dumpingu
Grupa Rusal: Ural Foil OJSC oraz OJSC Rusal Sayanal	34,0 %

- (51) Poziom współpracy w tym przypadku jest wysoki, jako że jedyny producent AHF w Rosji, zapewniający 100 % importu do Unii w okresie objętym dochodzeniem, współpracował podczas dochodzenia. Na tej podstawie Komisja postanowiła przyjąć rezydualny margines dumpingu na poziomie indywidualnego marginesu dumpingu ustalonego dla współpracującego przedsiębiorstwa.
- (52) Tymczasowe marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Tymczasowy margines dumpingu
Grupa Rusal	34,0 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	34,0 %

#### D. SZKODA

##### 1. Definicja przemysłu unijnego i produkcji unijnej

- (53) W okresie objętym dochodzeniem produkt podobny był wytwarzany przez dwunastu znanych producentów unijnych. Producenci ci reprezentują przemysł unijny w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (54) Całkowitą produkcję unijną w okresie objętym dochodzeniem szacuje się na 47 349 ton. Komisja ustaliła tę wartość w oparciu o dane Eurostatu, zweryfikowane odpowiedzi producentów unijnych objętych próbą na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz szacunkowe dane dotyczące producentów nieobjętych próbą i dostarczone przez skarżących. Jak wskazano w motywie 9, producenci unijni wybrani do próby reprezentowali ponad 70 % ogólnej unijnej produkcji produktu podobnego.
- (55) Producent eksportujący twierdził, że nie wszyscy skarżący produkują AHF. Ponieważ jednak dochodzenie wykazało, że wszyscy skarżący i ich przedsiębiorstwa powiązane faktycznie produkowały, nawet w małych ilościach, przedmiotowy produkt, argument ten został odrzucony.

##### 2. Konsumpcja w Unii

- (56) Dane dotyczące wielkości produkcji, zdolności produkcyjnych, wielkości sprzedaży, zatrudnienia i wielkości wywozu dla całego przemysłu unijnego w okresie badanym zostały przedłożone przez skarżących. Były to szacunkowe dane, obejmowały wartości maksymalne i minimalne oraz przedstawione były z podziałem na dwie kategorie: producenci unijni objęci próbą oraz producenci unijni nieobjęci próbą. W przypadku producentów unijnych objętych próbą Komisja wykorzystwała rzeczywiste zweryfikowane dane dostarczone przez te przedsiębiorstwa w ich odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu. W przypadku producentów unijnych nieobjętych próbą wykorzystano dane liczbowe dostarczone przez skarżących. Zainteresowane strony mogły przedstawiać uwagi dotyczące tych szacunkowych wartości. Żadne uwagi jednak nie wpłynęły.

- (57) Komisja ustaliła wielkość konsumpcji unijnej na podstawie całkowitej szacunkowej wielkości sprzedaży produkcji własnej przemysłu unijnego na rynku unijnym oraz całkowitej wielkości przywozu na podstawie danych Eurostatu, skorygowanych w stosownych przypadkach, w oparciu o zweryfikowane dane dostarczone przez producenta eksportującego oraz odpowiedzi producentów unijnych objętych próbą na pytania zawarte w kwestionariuszu.
- (58) Ze względu na fakt, że w państwie, którego dotyczy postępowanie, jest tylko jeden producent eksportujący, wszystkie dane liczbowe odnoszące się do tego producenta musiały zostać podane w formie zakresu dla zachowania ich poufności.
- (59) Na tej podstawie sporządzono następujące zestawienie, obrazujące konsumpcję w Unii:

Tabela 1

**Konsumpcja AHF w Unii (w tonach)**

	2011	2012	2013	Okres objęty dochodzeniem
Konsumpcja w Unii	[71 300-82 625]	[74 152-92 540]	[84 847-108 239]	[83 421-105 760]
Wskaźnik (2011 = 100)	100	[104-112]	[119-131]	[117-128]

Źródło: Eurostat, odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz informacje przedstawione przez skarżących

- (60) Konsumpcja w Unii wzrosła między 2011 a 2013 r., ale spadła między 2013 r. a okresem objętym dochodzeniem. Ogółem w okresie badanym konsumpcja wzrosła o 17 % do 28 %. Wzrost konsumpcji między 2011 r. a okresem objętym dochodzeniem był spowodowany głównie wzrostem przywozu z Rosji i innych państw trzecich, podczas gdy sprzedaż produkcji własnej przemysłu unijnego na rynku unijnym odnotowała tylko niewielki wzrost (zob. motyw 82).

**3. Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie**

*Wielkość i udział w rynku przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie*

- (61) Komisja określiła wielkość przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, na podstawie danych Eurostatu i danych przedłożonych przez współpracującego producenta w państwach, których dotyczy postępowanie.
- (62) Przywóz do Unii z państwa, którego dotyczy postępowanie, kształtował się następująco:

Tabela 2

**Wielkość przywozu (w tonach)**

	2011	2012	2013	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość przywozu z Rosji	[19 532-26 078]	[23 243-34 422]	[27 345-39 116]	[26 368-37 812]
Wskaźnik (2011 = 100)	100	[119-132]	[140-150]	[135-145]
Udział w rynku	29 %	34 %	34 %	34 %

Źródło: Eurostat, odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz informacje przedstawione przez skarżących

- (63) W okresie od 2011 do 2013 r. wielkość przywozu z Rosji wzrosła o 40–50 %, a w okresie objętym dochodzeniem nieznacznie zmalała.



- (64) Odnośny udział w rynku wzrósł z 29 % w 2011 r. do 34 % w 2012 r., a następnie utrzymał się na stałym poziomie do końca okresu objętego dochodzeniem.

*Ceny produktów przywożonych z państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz podcięcie cenowe*

- (65) Komisja określiła średnie ważone ceny przywożonych produktów na podstawie danych Eurostatu i danych przedłożonych przez współpracującego producenta w państwach, których dotyczy postępowanie. Podcięcie cen przemysłu unijnego przez produkty przywożone z państwa, którego dotyczy postępowanie, ustalono na podstawie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, przedstawionych przez współpracującego rosyjskiego producenta eksportującego i objętych próbą producentów unijnych.
- (66) Średnia cena AHF importowanej z Rosji do Unii kształtowała się następująco:

Tabela 3

**Ceny importowe (EUR/t)**

	2011	2012	2013	Okres objęty dochodzeniem
Ceny importowe	[2 145-2 650]	[2 038-2 624]	[1 952-2 571]	[1 973-2 597]
Wskaźnik (2011 = 100)	100	[95-99]	[91-97]	[92-98]

Źródło: Eurostat i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

- (67) Średnia cena AHF importowanej z Rosji do Unii w okresie badanym spadła; ogółem spadła ona o 2–8 %.
- (68) Komisja określiła podcięcie cenowe w okresie objętym dochodzeniem przez porównanie: a) średnich ważonych cen sprzedaży poszczególnych rodzajów produktu naliczanych przez przemysł unijny niepowiązanym klientom na rynku unijnym, skorygowanych do poziomu cen *ex-works*; oraz b) odpowiadających im średnich ważonych cen przywozu poszczególnych rodzajów produktu, dokonywanego przez współpracujących producentów rosyjskich na rzecz pierwszego niezależnego klienta na rynku unijnym, ustalonych na podstawie CIF, z odpowiednimi korektami uwzględniającymi cła i koszty ponoszone po przywozie.
- (69) Porównania cen dokonano według poszczególnych rodzajów produktu w odniesieniu do transakcji na tym samym poziomie handlu, z zastosowaniem odpowiednich korekt w razie potrzeby. Wynik porównania wyrażono jako odsetek obrotów przemysłu unijnego w okresie objętym dochodzeniem. Pokazywał on średni ważony margines podjęcia na poziomie od 3–7 % przez przywóz z Rosji na rynek unijny.
- (70) Mimo że podcięcie cenowe samo w sobie jest znaczne, należy rozważać je w świetle faktu, że ceny przemysłu unijnego, które w okresie objętym dochodzeniem zostały podcięte przez przywóz po cenach dumpingowych z Rosji, były niższe od kosztów produkcji. Jak opisano w motywach 177 i 179, zniżenie cen wywołane rosyjskimi cenami wynosi średnio około 12 %.

#### 4. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

##### 4.1. Uwagi ogólne

- (71) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego badanie wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych na przemysł unijny zawierało ocenę wszystkich wskaźników gospodarczych oddziałujących na przemysł unijny w okresie badanym.
- (72) Jak wspomniano w motywie 9, w celu ustalenia ewentualnej szkody poniesionej przez przemysł unijny dokonano doboru próby.

- (73) W celu określenia szkody Komisja wprowadziła rozróżnienie na makroekonomiczne i mikroekonomiczne wskaźniki szkody. Jak wyjaśniono w motywie 56, Komisja oceniła wskaźniki makroekonomiczne dotyczące całego przemysłu unijnego na podstawie informacji dostarczonych przez skarżących, które zostały należycie zweryfikowane w odniesieniu do przedsiębiorstw objętych próbą. Komisja oceniła wskaźniki mikroekonomiczne dotyczące jedynie przedsiębiorstw objętych próbą na podstawie danych przedstawionych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu, udzielonych przez objętych próbą producentów unijnych. Oba zestawy danych uznano za reprezentatywne dla sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego.
- (74) Do wskaźników makroekonomicznych zalicza się: wielkość produkcji, zdolności produkcyjne, wykorzystanie zdolności produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost, zatrudnienie, wydajność i wielkość marginesu dumpingu.
- (75) Do wskaźników mikroekonomicznych zalicza się: średnie ceny jednostkowe, koszt jednostkowy, koszty pracy, zapasy, rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskiwania kapitału.

#### 4.2. Wskaźniki makroekonomiczne

##### 4.2.1. Produkcja, zdolności produkcyjne i wykorzystanie zdolności produkcyjnych

- (76) Całkowita produkcja unijna, zdolności produkcyjne i wykorzystanie zdolności produkcyjnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 4

#### Produkcja, zdolności produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2011	2012	2013	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość produkcji (w tonach)	44 316	46 165	48 796	47 349
Wskaźnik (2011 = 100)	100	104	110	107
Zdolności produkcyjne (w tonach)	54 777	54 485	59 186	61 496
Wskaźnik (2011 = 100)	100	99	108	112
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	81 %	85 %	82 %	77 %
Wskaźnik (2011 = 100)	100	105	102	95

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, informacje przedstawione przez skarżących

- (77) Poziom produkcji wahał się w okresie badanym. Produkcja wzrosła między 2011 a 2013 r., ale zmniejszyła się między 2013 r. a okresem objętym dochodzeniem. Ogółem w okresie badanym wielkość produkcji zwiększyła się o 7 %.
- (78) Zdolności produkcyjne wzrosły w okresie badanym o 12 %.
- (79) Ze względu na fakt, że wzrost zdolności produkcyjnych był silniejszy niż wzrost wielkości produkcji, wykorzystanie zdolności produkcyjnych zmalało w okresie badanym o 5 %.
- (80) Producent eksportujący twierdził, że wszyscy producenci AHF są w stanie produkować także inny rodzaj folii, a mianowicie folię aluminiową do dalszego przetwarzania („ACF”), i że do produkcji obu rodzajów folii wykorzystuje się te same maszyny. Na tej podstawie producent eksportujący twierdził, że dane dotyczące przemysłu unijnego odnoszące się do mocy produkcyjnych dla produkcji AHF i wykorzystania tych mocy są wypaczone.

- (81) Prawdą jest, że kilku producentów unijnych produkowało zarówno ACF, jak i AHF, ale dochodzenie wykazało, że największy producent unijny objęty próbą produkował jedynie AHF. Dane dotyczące zdolności produkcyjnych i wykorzystania zdolności produkcyjnych pozostałych producentów unijnych objętych próbą oparte były na rzeczywistych danych liczbowych, w związku z czym fakt, że produkowali oni także ACF, nie miał wpływu na zgłoszone całkowite zdolności produkcyjne dla produkcji AHF i wykorzystanie tych mocy. Ponadto dochodzenie wykazało, że w przypadku producentów unijnych objętych próbą stosunek produkcji między tymi dwoma rodzajami folii był stały. W związku z tym argument ten został na obecnym etapie odrzucony.

#### 4.2.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

- (82) Wielkość sprzedaży i udział w rynku przemysłu unijnego kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 5

#### Wielkość sprzedaży i udział w unijnym rynku

	2011	2012	2013	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość sprzedaży (w tonach)	[41 007-45 870]	[41 007-49 081]	[42 647-52 292]	[41 827-50 457]
Wskaźnik (2011 = 100)	100	[100-107]	[104-114]	[102-110]
Udział w rynku	55 %	53 %	49 %	47 %

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, Eurostat oraz informacje przedstawione przez skarżących

- (83) Wielkość sprzedaży AHF nieznacznie wzrosła w okresie badanym. Wzrost odnotowano głównie między 2011 a 2013 r. i wynosił on między 4 a 14 %. W okresie objętym dochodzeniem wielkość sprzedaży zmalała; ogółem w okresie badanym wielkość sprzedaży wzrosła między 2 a 10 %. Wzrost wielkości sprzedaży, przy uwzględnieniu towarzyszącego mu wzrostu konsumpcji i wzrostu przywozu, między innymi z Rosji, spowodował jednak, że udziały w rynku przemysłu unijnego spadły z 55 % w 2011 r. do 47 % w okresie objętym dochodzeniem, co oznacza utratę 8 punktów procentowych w okresie badanym. Ta utrata udziałów w rynku przez przemysł unijny zbiegła się w czasie ze wzrostem udziału w rynku rosyjskich produktów importowanych, jak objaśniono w motywie 64.

#### 4.2.3. Wzrost

- (84) Konsumpcja unijna wzrosła o 17–28 % w okresie badanym, natomiast wielkość sprzedaży przemysłu unijnego zwiększyła się o 2–10 %, co przełożyło się na spadek udziału w rynku o 8 punktów procentowych.

#### 4.2.4. Zatrudnienie i wydajność

- (85) Zatrudnienie i wydajność w okresie badanym kształtowały się następująco:

Tabela 6

#### Zatrudnienie i wydajność

	2011	2012	2013	Okres objęty dochodzeniem
Liczba pracowników	769	787	758	781
Wskaźnik (2011 = 100)	100	102	99	102
Wydajność (tony/pracownik)	58	59	64	61
Wskaźnik (2011 = 100)	100	102	112	105

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, informacje przedstawione przez skarżących

- (86) Poziom zatrudnienia w przemyśle unijnym był zmienny w okresie badanym, choć ogółem odnotowano jego nieznaczny wzrost (o 2 %).
- (87) Między 2011 a 2013 r. wydajność wzrosła, ponieważ wzrost produkcji był wyższy niż wzrost zatrudnienia, jak pokazano w tabeli 4 w motywie 77. Od 2013 r. do okresu objętego dochodzeniem wydajność spadła o 7 %, ale utrzymała się na wyższym poziomie niż na początku okresu badanego w 2011 r.

#### 4.2.5. Wielkość marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (88) Margines dumpingu znacznie przekracza poziom *de minimis*. Uwzględniając wielkość i ceny przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, wpływ wielkości rzeczywistego marginesu dumpingu na przemysł unijny jest znaczny.
- (89) Przemysł unijny znajdował się wciąż na etapie równoważenia skutków wcześniejszego dumpingu ze strony przywozu tego samego produktu pochodzącego z Chin, Brazylii i Armenii. Środki te są obecnie przedmiotem prowadzonego równocześnie dochodzenia przeglądowego zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, wspomnianego w motywie 3.

### 4.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

#### 4.3.1. Ceny i czynniki oddziałujące na ceny

- (90) Średnie ceny naliczane przez przemysł unijny w sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii w okresie badanym kształtowały się następująco:

Tabela 7

#### Średnia cena sprzedaży

	2011	2012	2013	Okres objęty dochodzeniem
Średnia jednostkowa cena sprzedaży na rynku unijnym (EUR/t)	2 932	2 714	2 705	2 597
Wskaźnik (2011 = 100)	100	93	92	89
Jednostkowy koszt produkcji (EUR/t)	2 995	2 794	2 699	2 651
Wskaźnik (2011 = 100)	100	93	90	89

Źródło : Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

- (91) W okresie badanym średnia jednostkowa cena naliczana przez przemysł unijny w sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii spadała systematycznie i ogólnie zmniejszyła się o 11 %.
- (92) Mimo tego spadku jednostkowy koszt produkcji utrzymał się na poziomie powyżej średniej ceny sprzedaży naliczanej przez przemysł unijny i z wyjątkiem 2013 r. przemysł unijny nie był w stanie pokryć kosztów produkcji z tej ceny. Przemysł unijny nie był też w stanie podnieść ceny sprzedaży z powodu presji cenowej ze strony przywozu produktów po cenach dumpingowych z Rosji.
- (93) Kilka zainteresowanych stron twierdziło, że zmiany ceny sprzedaży przemysłu unijnego odpowiadały zmianom ceny aluminium na londyńskiej giełdzie metali i że w związku z tym ceny produktów importowanych z Rosji nie miały wpływu na cenę sprzedaży naliczaną przez przemysł unijny. Ich zdaniem nie można zatem uznać, że ceny przywozu z Rosji podcinały ceny sprzedaży stosowane przez przemysł unijny. Dochodzenie wykazało, że cena sprzedaży przemysłu unijnego odnotowała tę samą tendencję, co ceny aluminium na londyńskiej giełdzie metali.

Nie miało to jednak wpływu na fakt, że rosyjskie ceny importu powodowały podcięcie cen sprzedaży naliczanych przez przemysł unijny i wywierały presję cenową na rynek unijny, co uniemożliwiło przemysłowi unijnemu zwiększenie swoich cen sprzedaży tak, aby pokrywały one koszty produkcji. Powyższy argument należy zatem odrzucić.

#### 4.3.2. Koszty pracy

- (94) Średnie koszty pracy przemysłu unijnego w okresie badanym kształtowały się następująco:

Tabela 8

#### Średni koszt pracy na pracownika

	2011	2012	2013	Okres objęty dochodzeniem
Średnie koszty pracy na pracownika (EUR)	21 692	22 207	20 603	20 594
Wskaźnik (2011 = 100)	100	102	95	95

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

- (95) Między 2011 r. a okresem objętym dochodzeniem średnie koszty pracy na pracownika w przypadku producentów unijnych objętych próbą zmniejszyły się o 5 %. Koszty pracy najpierw wzrosły o 2 % między 2011 r. a 2012 r., a potem spadły między 2012 a 2013 r., by następnie w okresie objętym dochodzeniem utrzymać się na stałym poziomie.

#### 4.3.3. Zapasy

- (96) Stan zapasów przemysłu unijnego w okresie badanym kształtował się następująco:

Tabela 9

#### Zapasy

	2011	2012	2013	Okres objęty dochodzeniem
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego	1 931	1 999	2 133	2 085
Wskaźnik (2011 = 100)	100	104	110	108
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako wartość procentowa produkcji	5 %	5 %	5 %	5 %
Wskaźnik (2011 = 100)	100	100	100	100

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

- (97) Zapasy nie mogą być uważane za istotny wskaźnik szkody w przypadku tego sektora, jako że produkcja i sprzedaż opierają się głównie na zamówieniach, w związku z czym producenci mają tendencję do przechowywania ograniczonych zapasów. Tendencje dotyczące zapasów podane są więc jedynie w celach informacyjnych.
- (98) Ogółem w okresie badanym stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego wzrósł o 8 %. Zapasy zwiększyły się między 2011 a 2013 r. o 10 %, a od 2013 r. do końca okresu objętego dochodzeniem nieznacznie spadły. Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako wartość procentowa produkcji utrzymał się na stałym poziomie w całym okresie badanym.

## 4.3.4. Rentowność, przepływ środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskiwania kapitału

- (99) Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje oraz zwrot z inwestycji producentów unijnych w okresie badanym kształtowały się następująco:

Tabela 10

**Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje i zwrot z inwestycji**

	2011	2012	2013	Okres objęty dochodzeniem
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (% obrotu ze sprzedaży)	- 2,2 %	- 2,9 %	0,2 %	- 2,1 %
Wskaźnik (2011 = 100)	100	65	209	104
Przepływy pieniężne (w EUR)	1 505 960	2 909 820	3 365 140	1 962 349
Wskaźnik (2011 = 100)	100	193	223	130
Inwestycje (w EUR)	3 271 904	5 404 990	4 288 862	4 816 442
Wskaźnik (2011 = 100)	100	165	131	147
Zwrot z inwestycji	- 4 %	- 5 %	0 %	- 3 %
Wskaźnik (2011 = 100)	100	60	209	108

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

- (100) Komisja określiła rentowność producentów unijnych objętych próbą, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego klientom niepowiązanym w Unii jako odsetek obrotów z tej sprzedaży. W okresie badanym przemysł unijny odnotowywał straty, z wyjątkiem 2013 r., kiedy osiągnął niewielką marżę zysku, ledwo przekraczając próg rentowności. Rentowność spadła między 2011 a 2012 r., wzrosła w 2013 r., by następnie spaść ponownie w okresie objętym dochodzeniem do poziomu podobnego do poziomu z 2011 r. Ogólnie rentowność wzrosła o 4 % w okresie badanym, co odpowiada wzrostowi o 0,1 punktu procentowego i co uniemożliwiło przemysłowi unijnemu osiągnięcie zysków w okresie objętym dochodzeniem. Zmiana ta wynikała przede wszystkim z presji cenowej ze strony przywozu z Rosji do Unii, który był prowadzony po cenach dumpingowych, powodując podcięcie cen przemysłu unijnego, i nie pozwalał przemysłowi unijnemu na podnoszenie swoich cen sprzedaży, tak aby wystarczały one na pokrycie kosztów produkcji.
- (101) Przepływy pieniężne netto to zdolność przemysłu unijnego do samofinansowania swojej działalności. W okresie badanym przepływy pieniężne miały zmienny poziom z tendencją wzrostową. Ogółem w okresie badanym przepływy pieniężne netto zwiększyły się o 30 %. Należy jednak zauważyć, że w wartościach bezwzględnych poziom przepływów pieniężnych był niski w porównaniu z łącznym obrotem odnotowanym w przypadku produktu objętego postępowaniem.
- (102) Inwestycje wzrosły w okresie badanym o 47 %. Inwestycje wzrosły o 65 % między 2011 a 2012 r., spadły w 2013 r. i ponownie wzrosły w okresie objętym dochodzeniem. Były to przede wszystkim inwestycje na zakup nowych maszyn, które utrzymywały się na dość niskim poziomie w okresie objętym dochodzeniem w porównaniu z łącznymi obrotami.

- (103) Zwrot z inwestycji to procentowy stosunek zysku do wartości księgowej netto inwestycji. Podobnie jak pozostałe wskaźniki finansowe zwrot z inwestycji w przypadku produkcji i sprzedaży produktu podobnego był ujemny od 2011 r., z wyjątkiem 2013 r., kiedy osiągnął poziom 0 %, odzwierciedlając trend w rentowności. Ogółem w okresie badanym zwrot z inwestycji wzrósł nieznacznie o 8 %.
- (104) Jeśli chodzi o zdolność do pozyskiwania kapitału, zmniejszenie zdolności producentów unijnych objętych próbą do generowania środków pieniężnych w przypadku produktu podobnego powodowała pogorszenie ich sytuacji finansowej zmniejszała bowiem środki generowane wewnętrznie. W toku dochodzenia ustalono, że ogólnie zdolność do pozyskiwania kapitału uległa pogorszeniu w okresie badanym.

## 5. Wnioski dotyczące szkody

- (105) Tendencja ujemna była widoczna w kilku głównych wskaźnikach szkody. Jeśli chodzi o rentowność, przemysł odnotowywał straty prawie w całym okresie badanym, z wyjątkiem 2013 r., kiedy to osiągnął zaledwie niewielką rentowność; w okresie objętym dochodzeniem przemysł unijny odnotował ujemny zysk na poziomie – 2,1 %. Ceny sprzedaży spadły w okresie badanym o 11 %. Jednostkowy koszt również zmniejszył się o 11 % i utrzymał się na wyższym poziomie niż średnia cena sprzedaży w całym okresie badanym, z wyjątkiem 2013 r. Udział w rynku przemysłu unijnego zmniejszył się o 8 punktów procentowych, tj. z 55 % w 2011 r. do 47 % w okresie objętym dochodzeniem.
- (106) Niektóre wskaźniki szkody uległy poprawie w okresie badanym. Wielkość produkcji zwiększyła się w okresie badanym o 7 %, a zdolności produkcyjne o 12 %. Wzrost ten nie odpowiadał jednak wzrostowi konsumpcji, który był znacznie wyższy, tj. między 17 a 28 % w okresie badanym. Wielkość sprzedaży wzrosła w okresie badanym o 2–10 %. Jednakże na rynku, który charakteryzuje się wzrostem konsumpcji, ten fakt nie powoduje zwiększenia udziału w rynku, lecz wprost przeciwnie – jego zmniejszenie o 8 punktów procentowych. W okresie badanym inwestycje wzrosły o 47 %. Były one przeznaczone na zakup nowych maszyn i utrzymywały się na dość niskim poziomie w okresie objętym dochodzeniem. Również przepływy pieniężne zwiększyły się o 30 % w okresie badanym, ale utrzymały się na niskim poziomie. Opisane wyżej trendy dodatnie nie eliminują zatem istnienia szkody.
- (107) Rosyjskie władze twierdziły, że z analizy ogólnodostępnych dokumentów finansowych skarżących wynika, iż nie doszło do istotnej szkody. Jest to sprzeczne z wynikami dochodzenia, które opiera się na rzeczywistych zweryfikowanych danych przemysłu unijnego dotyczących AHF. Niektórzy producenci unijni produkowali bowiem nie tylko AHF, w związku z czym ogólnodostępne dokumenty finansowe mogą nie przedstawiać rzeczywistej sytuacji przemysłu unijnego, jeśli chodzi o AHF. W związku z tym wniosków dotyczących sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego nie należy formułować na podstawie ogólnodostępnych dokumentów finansowych ale na podstawie bardziej szczegółowych i zweryfikowanych informacji zdobytych w czasie dochodzenia. Argument ten został zatem odrzucony.
- (108) W związku z powyższym Komisja stwierdziła na tym etapie, że przemysł unijny poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

## E. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

- (109) Zgodnie z art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy przywóz po cenach dumpingowych z państwa, którego dotyczy postępowanie, spowodował istotną szkodę dla przemysłu unijnego. Zgodnie z art. 3 ust. 7 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała także, czy inne znane czynniki mogły w tym samym czasie również spowodować szkodę dla przemysłu unijnego. Komisja dopilnowała, aby wszelkie szkody spowodowane przez inne czynniki niż przywóz po cenach dumpingowych z Rosji, nie były łączone z tym przywozem. Czynniki te obejmują:
- wpływ przywozu z innych krajów trzecich;
  - zmiany w konsumpcji unijnej;
  - wyniki eksportowe przemysłu unijnego;
  - działalność przemysłu unijnego na rynku folii aluminiowej do dalszego przetwarzania („ACF”);
  - koszt surowców.

## 1. Wpływ przywozu towarów po cenach dumpingowych

- (110) Aby ustalić istnienie związku przyczynowego między przywozem po cenach dumpingowych AHF z Rosji a istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny, Komisja przeanalizowała wielkość i ceny badanego przywozu, a także stopień, w jakim przyczynił się on do istotnej szkody poniesionej przez przemysł unijny.
- (111) W toku dochodzenia wykazano, że w okresie badanym wielkość taniego przywozu po cenach dumpingowych z Rosji wzrosła o 35–45 %, co spowodowało wzrost jego udziału w rynku w tym samym okresie o około 5 punktów procentowych. Wzrost ten zbiegł się w czasie ze zmniejszeniem udziałów w rynku przemysłu unijnego o 8 punktów procentowych.
- (112) Równocześnie ceny rosyjskiego przywozu wywierały presję cenową na rynek unijny, na którym w okresie badanym ceny spadły o 2–8 %, i powodowały podcięcie cen sprzedaży odnotowującego straty przemysłu unijnego średnio o 3–7 %, generując margines sprzedaży po zaniżonych cenach w wysokości około 12 %. Mimo że podcięcie cenowe samo w sobie jest znaczne, należy je rozpatrywać w świetle faktu, że ceny przemysłu unijnego w okresie objętym dochodzeniem były zasadniczo poniżej kosztów produkcji. Przemysł unijny musiał obniżyć swoje ceny w okresie badanym, aby uniknąć dalszej utraty udziałów w rynku.
- (113) Niemniej jednak przywóz z Rosji w znacznym stopniu przejął udziały w rynku przywozu z Brazylii i Chin po nałożeniu sankcji na te kraje, podczas gdy przemysł unijny nie zdążył jeszcze odzyskać równowagi po dumpingu, jakiego doświadczył wcześniej ze strony tych krajów. Przemysł unijny odnotowywał w związku z tym straty od 2011 r. do okresu objętego dochodzeniem, z wyjątkiem 2013 r., kiedy to osiągnął nieznaczną rentowność, jednakże wciąż poniżej docelowego poziomu zysku w wysokości 5 % (zob. motywy 176 i 177).
- (114) Producent eksportujący twierdził, że wzrost przywozu z Rosji spowodowany jest przyjęciem środków wobec Chin, Brazylii i Armenii, jako że środki te ułatwiły dostęp do unijnego rynku innym państwom trzecim, w tym Rosji.
- (115) Dochodzenie wykazało, że rosyjski wywóz faktycznie w znacznym stopniu przejął chińskie i brazylijskie udziały w rynku unijnym. Jednakże przywóz z Rosji odbywał się po cenach dumpingowych, powodując podcięcie cen naliczanych przez przemysł unijny, a w dodatku zbiegł się w czasie z pogorszeniem sytuacji tego przemysłu. Na tej podstawie można stwierdzić wyraźny związek przyczynowy między przywozem z Rosji a istotną szkodą ponoszoną przez przemysł unijny i nie ma znaczenia fakt, czy przywóz z Rosji wzrósł tylko z powodu środków antidumpingowych nałożonych na przywóz z innych krajów trzecich. W związku z tym argument ten został na obecnym etapie odrzucony. W każdym przypadku, nawet jeśli nałożenie ceł antidumpingowych na produkty przywożone z Chin, Brazylii i Armenii miało jakikolwiek wpływ na sytuację przemysłu unijnego, byłoby to tylko pośrednią przyczyną i nie może być uznawane za „inne czynniki” w rozumieniu art. 3 ust. 7 rozporządzenia podstawowego. Dochodzenie wykazało, że to przywóz po cenach dumpingowych z Rosji spowodował szkodę. Taka interpretacja jest spójna z wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-638/11 P z dnia 14 listopada 2013 r. Rada Unii Europejskiej przeciwko Gul Ahmed Textile Mills Ltd.
- (116) W związku z powyższym Komisja stwierdziła na tym etapie, że szkoda poniesiona przez przemysł unijny zbiegła się w czasie ze znacznym zwiększeniem przywozu po cenach dumpingowych z Rosji oraz że przywóz ten w sposób decydujący przyczynił się do problemów z odzyskaniem równowagi przez przemysł unijny i istotnej szkody poniesionej przez ten przemysł w okresie objętym dochodzeniem.

## 2. Wpływ pozostałych czynników

### 2.1. Wpływ przywozu z innych państw trzecich

- (117) Wielkość przywozu z pozostałych państw trzecich w okresie badanym kształtowała się następująco:



Tabela 11

## Przywóz z innych państw trzecich

Państwo		2011	2012	2013	Okres objęty dochodzeniem
Chiny	Wielkość (w tonach)	[2 843-3 205]	[967-1 378]	[1 137-1 603]	[1 222-1 699]
	Wskaźnik (2011 = 100)	100	[34-43]	[40-50]	[43-53]
	Udział w rynku	4 %	1 %	1 %	2 %
	Średnia cena (EUR/t)	2 251	2 417	2 306	2 131
	Wskaźnik (2011 = 100)	100	107	102	95
Turcja	Wielkość (w tonach)	[5 120-6 100]	[8 090-10 553]	[11 213-14 213]	[11 520-14 579]
	Wskaźnik (2011 = 100)	100	[158-173]	[219-233]	[225-239]
	Udział w rynku	7 %	11 %	13 %	13 %
	Średnia cena (EUR/t)	2 950	2 743	2 710	2 571
	Wskaźnik (2011 = 100)	100	93	92	87
Pozostałe państwa trzecie	Wielkość (w tonach)	[3 100-3 750]	[279-750]	[1 891-3 000]	[3 162-4 313]
	Wskaźnik (2011 = 100)	100	[9-20]	[61-80]	[102-115]
	Udział w rynku	4 %	1 %	2 %	4 %
	Średnia cena (EUR/t)	2 878	2 830	2 687	2 406
	Wskaźnik (2011 = 100)	100	98	93	84
Łączny przywóz	Wielkość (w tonach)	[31 200-38 900]	[33 696-45 513]	[42 120-58 325]	[42 744-60 684]
	Wskaźnik (2011 = 100)	100	[108-117]	[135-150]	[137-156]
	Udział w rynku	45 %	47 %	51 %	53 %
	Średnia cena (EUR/t)	2 512	2 452	2 399	2 360
	Wskaźnik (2011 = 100)	100	98	95	94

Źródło: Eurostat i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

- (118) Przywóz z Chin i Brazylii jest obecnie objęty cłami antydumpingowymi. W całym badanym okresie nie miał miejsca przywóz z Brazylii. W badanym okresie wielkość przywozu z Chin spadła o 47–57 %, a odnośne udziały w rynku zmniejszyły się z 4–2 %, tj. o dwa punkty procentowe. Zarówno wielkość przywozu, jak i jego udział w rynku w całym badanym okresie pozostały jednak niewielkie. Ceny naliczane przez Chiny spadły o 5 % w badanym okresie. Należy zauważyć, że około 75 % łącznego przywozu z Chin w okresie objętym dochodzeniem trafiło na rynek unijny w ramach procedury uszlachetniania czynnego, tj. bez ceł antydumpingowych. Ten przywóz, który odpowiadał udziałowi w rynku na poziomie ponad 1 %, stanowił bezpośrednią konkurencję dla sprzedaży dokonywanej przez przemysł unijny i powodował podcięcie cen unijnych o około 13 %.

- (119) W okresie badanym przywóz z Turcji wzrósł o 125–139 %, a jego udział w rynku wzrósł o około 7–13 %. Ceny tureckiego przywozu spadły o 13 % w okresie badanym, ale utrzymały się powyżej poziomu cen przywozu z innych państw trzecich, w tym Rosji i Chin, i były na podobnym poziomie jak ceny przemysłu unijnego w okresie objętym dochodzeniem.
- (120) Ogółem przywóz z innych państw trzecich wzrósł o 2–15 %. Jednakże wraz ze wzrostem konsumpcji unijnej zmalał udział w rynku tego przywozu (z 4 % w 2011 r. do około 2 % w 2013 r.), a następnie wzrósł do 4 % na koniec okresu objętego dochodzeniem; ceny były w tym przypadku niższe niż ceny przemysłu unijnego, z wyjątkiem 2012 r.
- (121) W związku z powyższym można przyjąć, że przywóz z Chin, nawet jeśli był niski, przyczynił się częściowo do wyrządzenia szkody przemysłowi unijnemu, nie znosząc przy tym jednak związku przyczynowego między przywozem z Rosji a istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny. Ponadto przyjmuje się, że przywóz z Turcji mógł przyczynić się częściowo do wyrządzenia szkody przemysłowi unijnemu, nie znosząc przy tym jednak związku przyczynowego między przywozem z Rosji a istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny, jeśli uwzględnić jego niewielkie rozmiary i wyższe od rosyjskich ceny.
- (122) Jedna zainteresowana strona twierdziła, że istotną szkodę poniesioną przez przemysł unijny należy przypisać przywózowi z Turcji i Korei Południowej. Jeśli chodzi o Turcję, stwierdzono, że przywóz mógł przyczynić się częściowo do wyrządzenia szkody przemysłowi unijnemu, nie znosząc przy tym jednak związku przyczynowego między przywozem po cenach dumpingowych z Rosji a istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny. Jeśli chodzi o Koreę Południową, ta strona argumentowała, że przywóz odbywał się w ramach umowy o wolnym handlu między UE a Koreą Południową, która weszła w życie w 2011 r. <sup>(1)</sup>. Jeśli chodzi o Koreę Południową, w całym okresie badanym przywóz praktycznie nie istniał. Na tej podstawie argumenty te zostały na obecnym etapie odrzucone.

## 2.2. *Zmiany w konsumpcji unijnej*

- (123) W okresie badanym odnotowano znaczny wzrost konsumpcji w Unii (o 17–28 %). Ten wzrost może być głównie spowodowany wzrostem przywozu, jako że sprzedaż przemysłu unijnego w okresie badanym wzrosła tylko nieznacznie, a jego udziały w rynku zmniejszyły się o około 8 punktów procentowych. W tym samym czasie przywóz z Rosji zyskał ponad 5 punktów procentowych pod względem udziałów w rynku. W związku z powyższym stwierdzono, że zmiany w konsumpcji nie przyczyniły się do istotnej szkody poniesionej przez przemysł unijny.
- (124) Producent eksportujący twierdził, że nie nastąpił znaczny wzrost przywozu z Rosji ani przywóz ten nie mógł mieć szkodliwego wpływu bowiem jedynie odzwierciedlał on tendencję w konsumpcji, podczas gdy przemysł unijny zwiększył swoją sprzedaż ACF ze szkodą dla AHF.
- (125) Jak wyjaśniono w motywie 132, zarzut, jakoby przemysł unijny zwiększył swoją sprzedaż ACF ze szkodą dla sprzedaży AHF, nie znalazł potwierdzenia w toku dochodzenia i został w związku z tym odrzucony. W wyniku dochodzenia stwierdzono wzrost przywozu po cenach dumpingowych z Rosji, wywierającego presję cenową na rynek unijny. W tym względzie uznano, że fakt, iż przywóz z Rosji odzwierciedlał tendencję w konsumpcji, nie ma znaczenia. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.

## 2.3. *Wyniki eksportowe przemysłu unijnego*

- (126) Producent eksportujący twierdził, że istotna szkoda poniesiona przez przemysł unijny była spowodowana słabymi wynikami wywozu osiąganymi przez przemysł unijny.

<sup>(1)</sup> Umowy o wolnym handlu między UE a Koreą Południową (Dz.U. L 127 z 14.5.2011, s. 6).

(127) Wielkość wywozu przemysłu unijnego w badanym okresie kształtowała się następująco:

Tabela 14

**Wyniki wywozu przemysłu unijnego**

	2011	2012	2013	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość wywozu	813	1 351	1 159	1 182
Wskaźnik (2011 = 100)	100	166	143	145
Średnia cena jednostkowa (EUR/t)	3 061	2 810	2 897	2 806
Wskaźnik (2011 = 100)	100	92	95	92

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, informacje przedstawione przez skarżących

(128) Dochodzenie wykazało, że wielkość wywozu przemysłu unijnego do innych państw trzecich była niska w porównaniu ze sprzedażą przemysłu unijnego na rynku unijnym, choć wzrosła w okresie badanym. W toku dochodzenia stwierdzono także, że w przypadku producentów unijnych objętych próbą ceny eksportowe były wyższe niż średnia jednostkowa cena sprzedaży w Unii i pozwalały na pokrycie kosztów produkcji. Ponadto rentowność przemysłu unijnego przedstawiona w motywie 99 odnosi się tylko do sprzedaży produktu podobnego na rynku unijnym, a więc w analizie tej nie uwzględniono w żaden sposób wpływu sprzedaży eksportowej dokonywanej przez przemysł unijny na rynki innych państw trzecich. Argument ten został zatem odrzucony.

2.4. *Działalność przemysłu unijnego na rynku folii aluminiowej do dalszego przetwarzania („ACF”)*

(129) Wielu unijnych producentów zajmuje się produkcją zarówno AHF, jak i ACF. ACF to odrębny produkt mający inne zastosowania niż AHF. Jednakże jak wspomniano w motywie 80, AHF i ACF były wytwarzane w tych samych zakładach produkcyjnych i przy użyciu tego samego sprzętu. Niektóre zainteresowane strony twierdziły, że przemysł unijny zwiększył produkcję i sprzedaż przynoszącą większe zyski ACF, rezygnując przy tym z AHF, w związku z czym zmniejszenie sprzedaży AHF i utrata udziałów w rynku były spowodowane raczej tą zmianą, a nie wzrostem przywozu AHF z Rosji.

(130) Ponadto producent eksportujący twierdził, że istotną szkodę, jaką poniósł przemysł unijny, spowodowało pogorszenie się sytuacji na rynku ACF, na którym przemysł unijny miał doznać szkody ze strony przywozu tego produktu z Chin i w odniesieniu do którego Komisja wszczęła postępowanie antydumpingowe w grudniu 2014 r. (1).

(131) Dochodzenie wykazało, że pomimo częściowego pokrywania się, producenci unijni ACF i AHF nie byli tacy sami. I tak, największy producent unijny AHF objęty próbą w niniejszym dochodzeniu produkował jedynie AHF, natomiast w przypadku pozostałych producentów unijnych objętych próbą stosunek produkcji i sprzedaży między AHF i ACF był raczej stały w okresie badanym. Dochodzenie nie pozwoliło zatem potwierdzić zarzutów, jakoby przemysł unijny przestawił swoją produkcję z AHF na ACF. Ponadto dochodzenie wykazało także, że producenci unijni produkujący zarówno AHF, jak i ACF nie mogli łatwo przestawiać się z jednego produktu na drugi, jako że, aby osiągnąć maksymalną wydajność, produkcja obu produktów musi osiągać pewną wielkość.

(132) Jedna zainteresowana strona twierdziła, że przywóz ACF z Chin miał wpływ na ogólną sytuację przemysłu unijnego i spowodował istotną szkodę dla przemysłu unijnego produkującego AHF. Jednakże obraz szkody

(1) Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. C 444 z 12.12.2014, s. 13).

analizowany w motywach 71–107 oraz zawarty w motywie 108 wniosek, iż przemysł unijny odniósł istotną szkodę, dotyczyły wyłącznie produkcji i sprzedaży AHF. W powyższym obrazie szkody nie został zatem uwzględniony żaden wpływ rzekomej szkody związanej z produkcją i sprzedażą ACF przez tych producentów unijnych, którzy produkują zarówno ACF, jak i AHF, jeśli tacy istnieją. W związku z tym argument ten został na obecnym etapie odrzucony.

### 2.5. Koszt surowców

- (133) Aluminium to główny surowiec używany do produkcji AHF, a jego koszt stanowił około 75 % kosztów produkcji przemysłu unijnego w okresie objętym dochodzeniem.
- (134) Producent eksportujący twierdził, że przemysł unijny znajdował się w niekorzystnej sytuacji, ponieważ nie był zintegrowany pionowo i musiał kupować aluminium. Ponadto producent eksportujący twierdził, że poziom cen aluminium w Unii jest wyższy ze względu na obowiązujące cła na przywóz nieobrobionego plastycznie aluminium, wynoszące 3–6 %, co powoduje wzrost wewnątrzunijnej premii z tytułu metalu, która jest częścią ceny metalu, a zatem także częścią ceny aluminium.
- (135) Ogólnoświatowym punktem odniesienia dla cen aluminium pierwotnego są notowania na londyńskiej giełdzie metali (LME). Premie są dopłatami do cen gotówkowych na LME, które razem stanowią zryczałtowaną stawkę wypłacaną hutom lub przedsiębiorstwom handlowym za uzyskanie aluminium. Ceny na LME spadły w badanym okresie o ponad 20 %. Premie w tym samym okresie wzrosły ponad dwukrotnie. Jeśli jednak weźmie się pod uwagę LME oraz premie jako całkowity koszt aluminium, to zmniejszył się on w okresie badanym o około 11 %.
- (136) Dochodzenie wykazało, że przemysł unijny i rosyjski producent eksportujący ponosili porównywalne koszty przy zaopatrywaniu się w surowce do produkcji AHF, ponieważ ceny rynkowe tego surowca zarówno w Rosji, jak i na rynku unijnym są bezpośrednio związane z LME. Argumenty zawarte w motywie 134 należy zatem odrzucić. Chociaż ceny sprzedaży AHF naliczane przez przemysł unijny oraz ceny przywozu z Rosji spadały w wyniku zmian cen aluminium notowanego na LME, dochodzenie wykazało, iż rosyjskie ceny przywozu AHF były stale niższe od cen przemysłu unijnego w okresie badanym i powodowały ich podcięcie o 3–7 % w okresie objętym dochodzeniem. Jak już wspomniano w motywie 92, w toku dochodzenia wykazano, że ceny sprzedaży AHF naliczane przez przemysł unijny nie były wystarczające do pokrycia jednostkowych kosztów produkcji ze względu na presję cenową wywieraną przez przywóz po cenach dumpingowych, mimo że jednostkowy koszt produkcji spadł. W związku z tym argument ten został na obecnym etapie odrzucony.

### 3. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (137) Powyższa analiza pokazuje znaczny wzrost wielkości i udziału w rynku przywozu po cenach dumpingowych z Rosji w okresie badanym i równoczesny spadek cen importowych w tym samym okresie.
- (138) Ten wzrost udziału w rynku zbiegł się w czasie ze znacznym zmniejszeniem udziału w rynku unijnego przemysłu. Presja cenowa wywierana przez przywóz na rynek unijny nie pozwoliła przemysłowi unijnemu podnieść swoich cen sprzedaży do poziomu zapewniającego rentowność pomimo spadku jednostkowych kosztów produkcji, co spowodowało straty dla przemysłu unijnego. W rezultacie przemysł unijny nie zdołał odzyskać pełnej równowagi po dumpingu, jakiego doświadczył wcześniej ze strony przywozu z Brazylii, Chin i Armenii, i odniósł istotną szkodę w okresie objętym dochodzeniem.
- (139) Komisja odróżniła i oddzieliła wpływ wszystkich znanych czynników na sytuację przemysłu unijnego od szkodliwych skutków przywozu towarów po cenach dumpingowych, takich jak wpływ przywozu z innych państw trzecich, zmiany w konsumpcji unijnej, wyniki wywozu przemysłu unijnego, działalność przemysłu unijnego na rynku ACF oraz koszt surowca.
- (140) Badanie tych innych czynników wykazało, że w szczególności przywóz z Turcji i Chin mógł przyczynić się do szkody poniesionej przez przemysł unijny. Uwzględniając jednak wyższe ceny oraz mniejszą wielkość przywozu z Turcji w porównaniu z przywozem z Rosji, a także niski poziom przywozu z Chin, stwierdzono, że czynniki te nie mogły spowodować zerwania związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych z Rosji a szkodą poniesioną przez przemysł unijny.

- (141) Uwzględniając powyższe, Komisja stwierdziła na tym etapie, że istotna szkoda dla przemysłu unijnego została spowodowana przez przywóz towarów po cenach dumpingowych z państwa, którego dotyczy postępowanie, a pozostałe czynniki, rozważane osobno lub łącznie, nie zerwały związku przyczynowego. Szkoda polega głównie na stratach finansowych oraz utracie udziału w rynku unijnym.

## F. INTERES UNII

### 1. Uwaga wstępna

- (142) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy można jasno stwierdzić, że wprowadzenie środków w tym przypadku wyraźnie nie leży w interesie Unii, mimo iż stwierdzono występowanie dumpingu wyrządzającego szkodę. Interes Unii określono na podstawie oceny wszystkich różnorodnych interesów, których dotyczy sprawa, w tym interesu przemysłu unijnego, interesu handlowców, importerów oraz użytkowników.

### 2. Interes przemysłu unijnego

- (143) W toku dochodzenia ustalono, że przemysł unijny nie odzyskał pełnej równowagi po wcześniejszym dumpingu i poniósł istotną szkodę spowodowaną przywozem po cenach dumpingowych z państwa, którego dotyczy postępowanie, w okresie objętym dochodzeniem. Główne wskaźniki szkody były ujemne, w szczególności udział w rynku i rentowność.
- (144) Oczekuje się, że po przyjęciu środków ceny importowe wzrosną, a presja cenowa wywierana obecnie na przemysł unijny przez przywóz po cenach dumpingowych powinna się zmniejszyć. Przemysł unijny powinien zatem być w stanie podnieść ceny, tak aby pokrywały one koszty produkcji, i stopniowo dojść do poziomu zapewniającego rentowność. Co więcej, przemysł unijny będzie w stanie zwiększyć wielkość swojej sprzedaży i swój udział w rynku unijnym.
- (145) Jeżeli nie zostaną wprowadzone żadne środki, sytuacja przemysłu unijnego najprawdopodobniej ulegnie dalszemu pogorszeniu, zwłaszcza biorąc pod uwagę straty poniesione w okresie objętym dochodzeniem oraz spodziewaną dalszą presję cenową wywieraną przez przywóz po cenach dumpingowych z Rosji. Przemysł unijny nadal będzie tracił udziały w rynku, ponieważ jego klienci prawdopodobnie stopniowo przestawią się na tani przywóz z Rosji. Ponadto presja cenowa ze strony przywozu po cenach dumpingowych uniemożliwi przemysłowi unijnemu podniesienie cen, ponieważ będzie on zmuszony dostosować je do niskich cen przywozu z Rosji. W takim wypadku przemysł unijny będzie nadal odnotowywał znaczne straty.
- (146) Producent eksportujący twierdził, że bez konkurencji ze strony Rosji przemysł unijny prawdopodobnie stanie się mniej wydajny i będzie mniej konkurencyjny na rynku światowym. Ponadto producent eksportujący twierdził, że środki antydumpingowe spowodowałyby zakłócenia na rynku światowym.
- (147) Po pierwsze, środki antydumpingowe powinny jedynie przywrócić równe warunki działania w Unii, ale nie uniemożliwiać przywozu z Rosji na rynek unijny po uczciwych cenach. Po drugie, producent eksportujący nie wyjaśnił, w jakim zakresie cła antydumpingowe będą zakłócać konkurencję światową ani też w jakim zakresie mogą one mieć wpływ na wydajność przemysłu unijnego. Argumenty te nie zostały zatem wystarczająco uzasadnione. Wręcz przeciwnie, dochodzenie wykazało, że nałożenie środków antydumpingowych umożliwiłoby przemysłowi unijnemu podniesienie swoich cen sprzedaży i rentowności, a także zwiększenie sprzedaży na rynku unijnym. W związku z tym argumenty te zostały na obecnym etapie odrzucone.
- (148) Producent eksportujący twierdził ponadto, że popyt na AHF jest bardzo elastyczny i że w przypadku przyjęcia środków wielu konsumentów może przestawić się na produkty alternatywne, takie jak folia polietylenowa do użytku domowego; w związku z tym środki nie spowodują zwiększenia ale raczej zmniejszenia sprzedaży dla przemysłu unijnego. Dochodzenie wykazało jednak, iż zastąpienie AHF alternatywnymi opakowaniami jest bardzo trudne ze względu na szczególne cechy AHF, takie jak wytrzymałość cieplna i ochrona przed światłem. W związku z tym argument ten został na obecnym etapie odrzucony.
- (149) Na tym etapie stwierdzono zatem, że nałożenie ceł antydumpingowych leżałoby w interesie przemysłu unijnego.

### 3. Interes importerów/przedsiębiorstw handlowych

- (150) Po publikacji zawiadomienia o wszczęciu postępowania nie zgłosiło się żadne z przedsiębiorstw zaangażowanych w handel, tj. przywóz i odsprzedaż AHF. W toku dochodzenia stwierdzono bowiem, że większa część sprzedaży AHF przemysłu unijnego i producenta eksportującego była kierowana bezpośrednio do użytkowników. W związku z tym nic nie wskazuje na to, że nałożenie środków miałoby negatywny wpływ na sytuację importerów/przedsiębiorstw handlowych.

### 4. Interes użytkowników

- (151) Użytkownikami w Unii są przedsiębiorstwa zajmujące się nawijaniem folii, których działalność polega na handlu materiałem do pakowania (folią aluminiową, ale także papierem i plastikiem) po przewinięciu AHF na małe rolki (rolki dla konsumentów) i ich przepakowaniu dla odbiorców w przemyśle i handlu detalicznym. Zgłosiło się siedem przedsiębiorstw, którym przesłano kwestionariusz. Cztery przedsiębiorstwa współpracowały w trakcie postępowania, udzielając odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Trzy ze współpracujących przedsiębiorstw zostały poddane kontroli na miejscu.
- (152) Dochodzenie wykazało, że AHF jest głównym surowcem dla przedsiębiorstw zajmujących się nawijaniem folii i stanowi około 80 % ich całkowitych kosztów produkcji.
- (153) W okresie objętym dochodzeniem współpracujący użytkownicy mieli trzy główne źródła zaopatrzenia w AHF – przemysł unijny, Turcję i Rosję. Trzech ze współpracujących użytkowników kupowało AHF głównie od przemysłu unijnego i – w mniejszym stopniu – importowało ją do Unii; jeden z tych trzech użytkowników nie importował AHF z Rosji, a jedynie z Turcji. Czwarty współpracujący użytkownik kupował AHF głównie z Rosji, a w mniejszych ilościach – od przemysłu unijnego. Wszystkie współpracujące przedsiębiorstwa dokonywały przywozu AHF również z Turcji.
- (154) Jako że przedsiębiorstwa zajmujące się nawijaniem folii są dostawcami szerokiej gamy produktów opakowaniowych, w przypadku trzech współpracujących przedsiębiorstw, które kupowały produkt objęty postępowaniem z Rosji, działalność obejmująca AHF stanowiła od mniej niż jednej szóstej do maksymalnie jednej czwartej ich działalności ogółem. Dla przedsiębiorstwa, które nie kupowało produktu objętego postępowaniem z Rosji, działalność obejmująca AHF stanowiła mniej niż jedną trzecią jego działalności ogółem.
- (155) W okresie objętym dochodzeniem wszystkie przedsiębiorstwa współpracujące były zasadniczo rentowne. Jednak jedno z przedsiębiorstw nie było w stanie wyraźnie przypisać swoich kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych do działalności obejmującej AHF, w związku z czym w odniesieniu do tego przedsiębiorstwa nie można wyciągnąć jednoznacznych wniosków co do jego rentowności.
- (156) Ponadto dochodzenie wykazało, że istnieją liczne źródła dostaw i przedsiębiorstwa zajmujące się nawijaniem folii są gotowe te źródła zmieniać w razie potrzeby (zob. motywy 165–168).
- (157) Ponadto przedsiębiorstwa zajmujące się nawijaniem folii mogą jednak przenieść cło antydumpingowe na swoich klientów, zwłaszcza jeżeli ceny głównego surowca utrzymają tendencję spadkową zaobserwowaną w okresie badanym.
- (158) W związku z tym, choć nie można wykluczyć, że wprowadzenie środków przeciwko Rosji może odbić się niekorzystnie na rentowności przedsiębiorstw zajmujących się nawijaniem folii, dostępność innych źródeł dostaw, możliwość przeniesienia cła antydumpingowego na swoich klientów, a w niektórych przypadkach wysokie marże zysku wskazywałyby na to, że ewentualny wpływ środków na przedsiębiorstwa zajmujące się nawijaniem folii będzie ograniczony.
- (159) Producent eksportujący twierdził, że nałożenie ceł antydumpingowych będzie miało szkodliwe skutki dla dużych sprzedawców detalicznych, nie uzasadniając jednak tego twierdzenia w żaden sposób. W tym względzie należy zauważyć, że duzi sprzedawcy detaliczni nie zgłosili się w trakcie dochodzenia.
- (160) Niektóre zainteresowane strony twierdziły również, że przyjęcie środków obniżyłoby rentowność przedsiębiorstw zajmujących się nawijaniem folii. Jak już przeanalizowano jednak w motywach 153–160, oczekuje się, że wpływ na rentowność przedsiębiorstw zajmujących się nawijaniem folii będzie ograniczony, zwłaszcza jeśli uwzględni się różne istniejące źródła zaopatrzenia i możliwość przenoszenia na klientów przynajmniej części wzrostu kosztów powstałego w wyniku nałożenia ceł.

- (161) Ponadto, jak wspomniano powyżej w motywie 118, środki antydumpingowe obowiązywały przez okres ostatnich pięciu lat wobec przywozu z Chin, Brazylii i Armenii. Podczas okresu objętego dochodzeniem zakończonym wprowadzeniem wspomnianych środków rentowność przedsiębiorstw zajmujących się nawijaniem folii mieściła się w przedziale od  $-2\%$  do  $+2\%$  <sup>(1)</sup>. Pomimo nałożenia środków przedsiębiorstwa zajmujące się nawijaniem folii pozostały rentowne, a w niektórych przypadkach nawet zwiększyły swoje zyski, a obecne dochodzenie wykazało, że wszystkie współpracujące przedsiębiorstwa zajmujące się nawijaniem folii są rentowne. Argument ten został zatem odrzucony.
- (162) Twierdzono ponadto, że istniała silna konkurencja na rynku niższego szczebla ze strony przywozu rolek dla konsumentów. Niektóre zainteresowane strony twierdziły, że nałożenie środków antydumpingowych na AHF stanowiłoby obciążenie dla przedsiębiorstw zajmujących się nawijaniem folii w Unii, bowiem cła antydumpingowe obejmowałyby wykorzystywany przez nie surowiec, a zatem nie mogłyby one już konkurować z przywozem produktów przetworzonych. Twierdzono również, że nałożenie środków na AHF mogłoby spowodować wywóz z Rosji gotowych rolek dla konsumentów. Przewijanie odbywałoby się zatem w Rosji, a nie w Unii i przedsiębiorstwa zajmujące się nawijaniem folii poniosłyby znaczną szkodę, również dlatego, że musiałyby konkurować z tanim przywozem rolek dla konsumentów. Niemniej jednak ryzyko, że przywóz produktu objętego postępowaniem może zostać zastąpiony przywozem produktów przetworzonych nie jest sam w sobie powodem do nienakładania środków antydumpingowych. W tym względzie należy podkreślić, że środki antydumpingowe na przywóz rolek dla konsumentów z Chin nałożone w 2013 r. <sup>(2)</sup> uwolniły przemysł przetwórczy od skutków przywozu po cenach dumpingowych powodującego istotną szkodę. Dochodzenie wykazało ponadto, że przywóz AHF z Rosji zaspokaja jedynie część potrzeb przedsiębiorstw zajmujących się nawijaniem folii oraz że istnieje szereg innych źródeł dostaw nieobjętych środkami antydumpingowymi. W związku z tym argumenty te zostały odrzucone.
- (163) W świetle powyższych ustaleń na obecnym etapie uznaje się, że wpływ na użytkowników nie byłby tak duży, by uznać, iż nałożenie środków byłoby sprzeczne z ogólnym interesem Unii.

## 5. Źródła dostaw

- (164) Kilka zainteresowanych stron twierdziło, że zastosowanie ceł antydumpingowych wobec Rosji może spowodować niedobory dostaw na rynku unijnym, ponieważ przemysł unijny nie miał wystarczających zdolności do zaspokojenia popytu w Unii oraz, jak wspomniano powyżej, przedsiębiorstwa zajmujące się nawijaniem folii nie dysponowałyby wystarczającymi innymi źródłami dostaw.
- (165) Dochodzenie wykazało, że przemysł unijny posiadał nadmiar mocy produkcyjnych i jest w stanie zwiększyć produkcję i sprzedaż AHF w Unii. Dostępne są także alternatywne źródła zaopatrzenia, mianowicie Turcja, Armenia, a także – w mniejszym stopniu – Republika Południowej Afryki i Indie. Ponadto cła antydumpingowe na przywóz z Chin i Brazylii są obecnie poddawane przeglądowi, z którego ustalenia zostaną opublikowane najpóźniej w styczniu 2016 r. Wreszcie, celem środków antydumpingowych jest zapewnienie równych warunków działania w Unii i przywóz z Rosji nadal będzie przyjmowany na rynek unijny po uczciwych cenach.
- (166) Jedna z zainteresowanych stron twierdziła, że jest bardzo prawdopodobne, iż przemysł unijny nie zwiększy produkcji i sprzedaży AHF, lecz raczej zintensyfikuje swoją działalność w sektorze ACF. Twierdzenie to oparto na założeniu, że przemysł unijny zwiększył swoją produkcję AHF z powodu światowego kryzysu gospodarczego oraz że wznowi produkcję ACF, gdy ogólna sytuacja gospodarcza w UE poprawi się. Strona ta odnotowała również, że toczy się równoległe dochodzenie dotyczące przywozu do Unii ACF pochodzącej z Chin <sup>(3)</sup>, i twierdziła, że jeśli dochodzenie to doprowadziłoby do nałożenia środków antydumpingowych, sytuacja ekonomiczna przemysłu unijnego w odniesieniu do ACF prawdopodobnie uległaby poprawie, w związku z czym doszłoby do zwiększenia produkcji ACF ze szkodą dla wzrostu produkcji AHF. Jak już jednak przeanalizowano w motywie 132, w toku dochodzenia nie znaleziono żadnych dowodów uzasadniających takie twierdzenia. Strona ta nie przedstawiła ponadto żadnych dowodów potwierdzających istnienie związku między rozwojem produkcji AHF a kryzysem gospodarczym ani uzasadniających twierdzenie, że przemysł unijny po ewentualnym nałożeniu środków na Chiny przestawi się na produkcję ACF. W związku z tym argumenty te zostały na obecnym etapie odrzucone.

<sup>(1)</sup> Motyw 159 rozporządzenia Komisji nr 287/2009/WE z dnia 7 kwietnia 2009 r. nakładającego tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzących z Armenii, Brazylii i Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 94 z 8.4.2009, s. 17).

<sup>(2)</sup> Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 217/2013 z dnia 11 marca 2013 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów folii aluminiowej w rolkach pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 69 z 13.3.2013, s. 11).

<sup>(3)</sup> Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. C 444 z 12.12.2014, s. 13).

- (167) Jedna z zainteresowanych stron twierdziła, że przywóz AHF z Wenezueli, Turcji i Armenii nie był odpowiedni, by zastąpić przywóz AHF z Rosji, ponieważ szereg kluczowych parametrów, takich jak produkcja, specyfikacje techniczne i dostępność dostaw, byłoby innych. Zainteresowana strona nie dostarczyła jednak żadnego dowodu na potwierdzenie tego argumentu. W toku dochodzenia nie pojawiły się też żadne informacje, które by go potwierdzały. Wręcz przeciwnie, dochodzenie wykazało, że Turcja jest dużym dostawcą dla unijnych przedsiębiorstw zajmujących się nawijaniem folii, a więc przywóz z tego kraju jest porównywalny pod względem dostępności i specyfikacji produktu z przywozem z Rosji. Armenia jest również potencjalnym dostawcą na rynek unijny bez cła antydumpingowego. W związku z tym argumenty te zostały na obecnym etapie odrzucone.
- (168) W związku z powyższym argument braku alternatywnych źródeł dostaw należy odrzucić.

#### 6. Inne argumenty

- (169) Producent eksportujący twierdził, że w analizie interesu Unii powinno się także uwzględniać fakt, że przemysł unijny jest chroniony przez cła przywózowe w wysokości 7,5 % nałożone na przywóz z Rosji oraz cła antydumpingowe nałożone na przywóz tego samego produktu z Chin i Brazylii.
- (170) Należy zauważyć, że w ramach obowiązującego ogólnego systemu preferencji taryfowych Unii Europejskiej („GSP”), który wszedł w życie w dniu 1 stycznia 2014 r., Rosja rzeczywiście nie figuruje już wśród jego beneficjentów. W związku z tym, od dnia 1 stycznia 2014 r. i tak długo, jak taka sytuacja będzie się utrzymywać, przywóz AHF z Rosji podlega cłom przywózowym w wysokości 7,5 % (zamiast preferencyjnej stawki celnej na poziomie 4 % obowiązującej do dnia 31 grudnia 2013 r.).
- (171) Ponadto środki antydumpingowe wobec Chin i Brazylii, które są obecnie poddawane przeglądowi, zostały nałożone w wyniku odrębnego postępowania, w którym stwierdzono w odniesieniu do tego przywozu istnienie dumpingu wyrządzającego szkodę, uzasadniającego nałożenie środków. Cła antydumpingowe obowiązujące w odniesieniu do przywozu z innych państw trzecich nie można uznać za ważny powód, by nie nakładać ceł antydumpingowych na przywóz z innego państwa trzeciego. Jeśli bowiem w toku dochodzenia antydumpingowego ustalono, że przywóz z tego kraju związany jest z dumpingiem wyrządzającym szkodę, nałożenie takich środków jest uzasadnione, jeżeli nie istnieją istotne powody dotyczące interesu Unii, które mogłyby przemawiać przeciwko takim środkom. W niniejszym przypadku warunki te nie są na tym etapie spełnione, w związku z czym powyższy argument został na tym etapie odrzucony.
- (172) Producent eksportujący twierdził ponadto, że ponieważ AHF i ACF są produkowane w tych samych zakładach produkcyjnych, co rzekomo zapewnia wysoki stopień zastępowalności po stronie podaży, dodatkowe cło antydumpingowe na przywóz AHF mogłoby spowodować zakłócenia na rynku ACF i odbiłoby się na ostatecznych odbiorcach w Unii. Producent eksportujący nie przedstawił dalszych argumentów na potwierdzenie tego twierdzenia. Jak już wyjaśniono w motywach 81 i 131, największy producent objęty próbą wcale nie zajmował się produkcją ACF, natomiast w przypadku pozostałych producentów zajmujących się produkcją ACF stosunek produkcji i sprzedaży między ACF i AHF był stały. Powyższy argument należy zatem odrzucić.

#### 7. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (173) Na podstawie powyższego Komisja doszła do wniosku, że na obecnym etapie dochodzenia nie ma przekonujących powodów, aby stwierdzić, iż wprowadzenie środków w odniesieniu do przywozu AHF z Rosji nie leży w interesie Unii.

### G. TYMCZASOWE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (174) Biorąc pod uwagę wnioski Komisji dotyczące dumpingu, wynikającej z niego szkody, związku przyczynowego i interesu Unii, należy wprowadzić środki tymczasowe, aby zapobiec dalszemu wyrządzaniu szkody przemysłowi unijnemu przez przywóz towarów po cenach dumpingowych.

#### 1. Poziom usuwający szkodę (margines szkody)

- (175) W celu określenia poziomu środków Komisja najpierw ustaliła kwotę cła niezbędną do usunięcia szkody ponoszonej przez przemysł unijny.



- (176) Szkoda zostałaaby usunięta, gdyby przemysł unijny był w stanie pokryć koszty produkcji oraz osiągnąć zysk przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego na rynku unijnym, jaki tego rodzaju przemysł może zazwyczaj osiągnąć w tym sektorze w normalnych warunkach konkurencji, tj. przy braku przywozu towarów po cenach dumpingowych. W tym kontekście zysk w wysokości 5 % został uznany za odpowiedni i potwierdzony w toku dochodzenia ze względu na specyfikę tego sektora przemysłu. Ponadto zysk w wysokości 5 % został również wykorzystany w postępowaniu, które doprowadziło do równoległego dochodzenia wobec Chin i Brazylii dotyczącego tego samego produktu, o którym mowa w motywie 20 powyżej. Ponadto Komisja odnosi się do motywu 158 rozporządzenia Komisji (UE) nr 833/2012, które dotyczyło bardzo podobnego produktu, i w którym również zastosowano marżę zysku na poziomie 5 %.
- (177) Na tej podstawie Komisja obliczyła niewyrządzającą szkody cenę produktu podobnego dla przemysłu unijnego, dostosowując cenę sprzedaży przemysłu unijnego poprzez odjęcie kwoty zysku lub dodanie faktycznej straty poniesionej w okresie objętym dochodzeniem i następnie dodanie wspomnianej wyżej marży zysku w wysokości 5 %. Komisja ustaliła następnie poziom usuwający szkodę poprzez porównanie średniej ważonej ceny importowej współpracującego producenta eksportującego w Rosji, ustalonej na potrzeby obliczeń podjęcia cenowego, ze średnią ważoną niewyrządzającej szkody ceny produktu podobnego sprzedawanego przez producentów unijnych objętych próbą na rynku unijnym w okresie objętym dochodzeniem. Wszelkie różnice wynikające z tego porównania zostały wyrażone jako odsetek średniej ważonej wartości importowej CIF.

## 2. Środki tymczasowe

- (178) W odniesieniu do przywozu AHF pochodzącego z Rosji należy wprowadzić tymczasowe środki antydumpingowe zgodnie z zasadą niższego cła określoną w art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Komisja porównała margines szkody z marginesem dumpingu. Kwota ceł powinna być ustalona na poziomie marginesu dumpingu albo marginesu szkody, zależnie od tego, który z nich jest niższy.
- (179) W związku z powyższym stawki tymczasowego cła antydumpingowego, wyrażone w cenach CIF na granicy Unii, przed ocleniem, powinny być następujące:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu	Margines szkody	Tymczasowe cło antydumpingowe
Rosja	Ural Foil OJSC, obwód swierdłowski; OJSC Rusal Sayanal, okolice Chakasji grupa Rusal	34,0 %	12,2 %	12,2 %
Rosja	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa			12,2 %

- (180) Indywidualne stawki cła antydumpingowego dla poszczególnych przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu zostały ustanowione na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną podczas dochodzenia dotyczącą tego przedsiębiorstwa. Te stawki celne mają zastosowanie wyłącznie do przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz produkowanego przez wymieniony podmiot prawny. Przywóz produktu objętego postępowaniem wytworzonego przez jakiegokolwiek inne przedsiębiorstwo, którego nazwa i adres nie zostały wyraźnie wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym podmioty powiązane z przedsiębiorstwem wyraźnie wymienionym, powinien podlegać stawce celnej mającej zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”. Nie powinny one być objęte żadną z indywidualnych stawek cła antydumpingowego.
- (181) Przedsiębiorstwo może zwrócić się o zastosowanie tych indywidualnych stawek cła antydumpingowego w przypadku zmiany nazwy jego jednostki zależnej lub utworzenia nowej jednostki zajmującej się produkcją bądź sprzedażą. Wniosek w tej sprawie należy kierować do Komisji <sup>(1)</sup>. Wniosek musi zawierać wszystkie istotne informacje, w tym dotyczące: zmiany działalności przedsiębiorstwa związanej z produkcją; sprzedaży krajowej i eksportowej związanej na przykład ze zmianą nazwy lub zmianą jednostek zajmujących się produkcją lub sprzedażą. Komisja będzie w razie potrzeby aktualizować wykaz przedsiębiorstw, na które nałożono indywidualne cła antydumpingowe.
- (182) W celu zapewnienia należytego egzekwowania ceł antydumpingowych, cło antydumpingowe dotyczące wszystkich pozostałych przedsiębiorstw będzie stosowane nie tylko w odniesieniu do niewspółpracujących producentów eksportujących w ramach bieżącego dochodzenia, ale także do producentów, którzy nie prowadzili wywozu do Unii w trakcie okresu objętego dochodzeniem.

<sup>(1)</sup> European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, 1049 Bruxelles/Brussel, BELGIQUE/BELGIË.

## H. PRZEPISY KOŃCOWE

- (183) Współpracujący producent eksportujący twierdził, że powinien być uzyskać dostęp do jawnej wersji akt toczącego się równocześnie przeglądu wygaśnięcia środków obowiązujących w odniesieniu do przywozu AHF pochodzącego z Brazylii i Chin, o którym mowa w motywie 3, ze względu na to, że do celów analizy związku przyczynowego w ramach obecnego dochodzenia wielkość przywozu AHF z Rosji będzie kumulowana z przywozem AHF z Brazylii i Chin w celu zbadania wpływu tego przywozu na sytuację przemysłu unijnego. Producent eksportujący twierdził, że stanowi to poważne naruszenie jego prawa do obrony oraz naruszenie istotnego wymogu proceduralnego, któremu nie można zaradzić z mocą wsteczną, ponieważ naruszyło to jego prawo do obrony w okresie przeznaczonym na zgłaszanie uwag, a mianowicie w terminie 37 dni od daty publikacji zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. W konsekwencji bieżące dochodzenie powinno zostać zakończone. Jako rozwiązanie alternatywne producent eksportujący zażądał pełnego dostępu do jawnej wersji akt równoległego przeglądu wygaśnięcia.
- (184) Argument ten został oparty na niewłaściwym założeniu, że przywóz z Chin i Brazylii byłby kumulowany z przywozem z Rosji. Jednakże jak opisano poniżej, przywóz z Chin i Brazylii został uwzględniony w analizie związku przyczynowego wyłącznie jako „inne czynniki”. Mimo że objętym próbą producentom unijnym dostarczono tylko jeden kwestionariusz dotyczący obu postępowań, celem była jedynie analiza sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego, jako że producenci unijni w obu postępowaniach byli identyczni, a zebrane dane dotyczyły tego samego okresu objętego dochodzeniem i tego samego okresu badanego. W oficjalnym piśmie Komisja informowała już producenta eksportującego o zamiarze odrzucenia wspomnianych argumentów oraz zaproponowała producentowi eksportującemu, by wystąpił o interwencję rzecznika praw stron w postępowaniach w sprawie handlu, jeśli uzna to za konieczne.
- (185) Jeśli chodzi o dostęp do jawnej wersji akt w równoległym przeglądzie wygaśnięcia, producent eksportujący nie jest zainteresowaną stroną w tym postępowaniu i w efekcie dostęp do odnośnych dokumentów nieopatrzonych klauzulą poufności nie może zostać przyznany. Wobec tego zastrzeżenia dotyczące naruszenia prawa do obrony i naruszenia istotnego wymogu proceduralnego zostały odrzucone.
- (186) W interesie dobrej administracji Komisja zwróci się do zainteresowanych stron z prośbą o przedłożenie pisemnych uwag lub o złożenie wniosku o przesłuchanie przez Komisję lub przez rzecznika praw stron w postępowaniach w sprawie handlu w określonym terminie.
- (187) Ustalenia dotyczące nałożenia ceł, dokonane na potrzeby niniejszego rozporządzenia, mają charakter tymczasowy i mogą wymagać ponownego rozważenia w celu nałożenia wszelkich środków ostatecznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

## Artykuł 1

- Niniejszym nakłada się tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz folii aluminiowej o grubości nie mniejszej niż 0,008 mm i nie większej niż 0,018 mm, bez podłoża, walcowanej, ale nieobrobionej więcej, w rolkach o szerokości nieprzekraczającej 650 mm i o wadze ponad 10 kg, obecnie objętej kodem CN ex 7607 11 19 (kod TARIC 7607 11 19 10) i pochodzącej z Rosji.
- Stawki tymczasowego cła antydumpingowego mające zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, są następujące dla produktu opisanego w ust. 1 i wytwarzanego przez poniższe przedsiębiorstwa:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Tymczasowe cło antydumpingowe	Dodatkowy kod TARIC
Rosja	Ural Foil OJSC, obwód swierdłowski; OJSC Rusal Sayanal, okolice Chakasji grupa Rusal	12,2 %	C050
Rosja	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	12,2 %	C999

3. Dopuszczenie do swobodnego obrotu na terenie Unii produktu, o którym mowa w ust. 1, uwarunkowane jest wpłaceniem zabezpieczenia w wysokości kwoty cła tymczasowego.
4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

#### Artykuł 2

1. W ciągu 25 dni od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zainteresowane strony mogą:
  - a) zwrócić się o ujawnienie istotnych faktów i ustaleń, na których podstawie przyjęto niniejsze rozporządzenie;
  - b) przekazać Komisji swoje uwagi na piśmie; oraz
  - c) zwrócić się o przesłuchanie przed Komisją lub przed rzecznikiem praw stron w postępowaniach handlowych.
2. W ciągu 25 dni od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia strony, o których mowa w art. 21 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009, mogą zgłaszać uwagi dotyczące stosowania środków tymczasowych.

#### Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 1 obowiązuje przez okres sześciu miesięcy.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 lipca 2015 r.

W imieniu Komisji  
Jean-Claude JUNCKER  
Przewodniczący